

incursiones fecissent. Atque hoc ipsum Sinense regnum ab authoribus illis à principio climatis primi vix ultra fines tertii exponeretur fuit: quæ magis Borealia essent, cum vix ullo modo perspecta haberent, gentibus fere Gog & Magog, noti quidem nominis, sed alioquin incognitis, attribuerunt. Qui vero deinde post Tartarici sive Mogolici Imperii initia scripsere, quando intonuissest Orbi magni Cāni nomen & fama, servatis quidem iisdem Sinarum finibus, succendentium tractuum incolas Cathæorum nomine celebrarunt. قاتا seu Catay, qui à Tartaris accepere, scribunt; unde alii كاتا Catha & Cathay fecerunt. Quorum Metropolim Cān Balek (ex quo P. Venetus Cambalu fecit) Abulfeda ita subjicit climati quarto, ut si inter discrepantes, quas de longitudine ejus & latitudine traditiones affert, medium teneamus, quām proxime conspicient ambæ in eundem situm, qui urbi Peking ex observationibus adscribitur in hoc Atlante. Neque minor in stupenda magnitudine est consensus, ut de qua narrari scribit Abulfeda, quæ supererent omnem fidem. Sonat autem Cān Balek seu Cambalu, inquit P. Venetus lib. 2. c. 10, Civitas domini sive καταπόλεις; scilicet Mogolorum tunc imperantium lingua. Nam Cām sive Cān, illis Imperator & Princeps est; Balu vero, id est, Orientalium & vera elatione Balak, ex ejusdem linguæ voce بلقۇن de sumptum, civitas est. Sic in Glossario quadrilingui, cuius mihi est exemplum, Arab. Pers. Turc. & Mogolico, eadem Mogolorum vox per Arabicam بىلەد Beled, hoc est, Urbs, redditur. Neque dubium, quin aliud præterea illi nomen fuerit. Nam inde ab antiquis temporibus insignem fuisse, & regalem urbem idem P. Venetus subjugavit.

Ex quibus omnibus, quæ jam diximus, haud temere quis conjecturam faciat, Cathæorum nomen, uti primum Alexandri tempore auditum fuit inter Orientis Scythicas gentes; ita & ab hisce iisdem una cum ipso Tartarorum nomine iterum innovisse Arabibus, Persis, & aliis; per quos longe lateque nomen utrumque fuerit propagatum. Quod tunc temporis accedit, postquam Mogoli (quorum pars potior proprio nomine تاتار & تاتار, vulgo Tartari, dicebantur) nempe Scythæ extra Imaum montem degentes ortum austrumve versus, reliquas nationes Scythi-

cas, præsertim Orientales, sub jugum missent, duce Amochtān Cān: qui firmato imperio novum nomen Chingiz (Changius Aytono) & primus cognomen magni Cāni adeptus fuit, circa annum Christi 1214. Ille leges & jura condidit, quæ Scythice ياسا خان ياشا خان, id est, Constitutiones Chingiz-Canica dictæ fuerunt. Hasce, velut sacra & divina effata quædam, religiose tutati sunt atque observarunt successores omnes. Quadragecentorum millium exercitum equestrem per myriades, chiliades, centurias atque decurias peculiari ordine instruxit: cujus partem alteram in ortum mouere jussit; alteram in occasum. Et illic quidem Chinam invasit, Machinam & Catayum; hīc verò haud multo minora gessit, vieto fugatoque præpotente Corasmiorum rege, Gelalodino. Inde iterum anno 1224 cum totis viribus expeditionem in Catayum suscepit: at triennio post extremum obiit diem, totque myriadum, qui sub illo perierant (vix pauciores mille numerantur) cumulo etiam ipse superadditus fuit.

Huic in imperium legibus, armis, victoriis stabilitum, successit filius Okotai Cān, qui Abrahamo Zacutho in Iuhasin absolute rex Cathæorum, ceu maximi regni nomine, inscribitur. Successorem habuit filium Gayung Cān. Is ubi non multo post defunctus fuit, principum ac summorum ducum consensione Mango Cān, qui Chingiz Cāni ex filio Toli Cān nepos erat, Universi (sic superbe loquuntur) Imperator evasit. Et fratrem suum Ulaco Cān cum exercitu infra Oxum in Assyriam misit anno Christi 1255: ubi regni Muhammedici caput, Bagdadum capta, foedeque direpta, & continuata totos septem dies incolarum cæde, Imperator Mustásemus pedibus Tartarorum contritus fuit, C'alifarum, sive Imperatorum, Abbásdarum xxxv, & Bagdadensis omnium ultimus. Quod factum fuit Anno Christi 1258, Febr. 14.

Excidi hujus causa in libro Iuhasin imputatur dicto nobis jam sèpius Nasirodi no: quippe qui ad illud Tartaro author extitisset, ut contumeliam ulcisceretur, quam post alias non paucas, ob librum à se conscriptum meritæ gratiæ loco retulisset à C'alifa. Eidem Tartarorum duci, & tunc Assyriæ regi, paulo post adornare coepit tabulas illas Astronomicas, quarum jam meminimus non semel; summa illius libera-